

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 23 kwietnia 2020 r.

DIH-2.712.39.2019.MC

DECYZJA DIH-2 NR 38/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 256) oraz art. 7 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 660 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorcę OMEGA PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO-USŁUGOWE SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Głogowie, obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **315,00 zł** (słownie: trzysta piętnaście złotych 00/100) (uwzględniającej VAT) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1147/19/8351, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 3 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 4/2020, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 19 lutego 2020 r., przedsiębiorca .

(dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 3 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 4/2020, dotyczącą nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1147/19/8351, niespełniającej wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 21 sierpnia 2019 r. na stacji paliw , inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 8000 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1147/19/8351 i próbkę kontrolną numer 6297/19/8351 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 38/P/19.

Następnie inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 22 sierpnia 2019 r. próbkę oleju napędowego nr 1147/19/8351 i próbkę kontrolną nr 6297/19/8351 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer 245/PP/2019.

Z uwagi na nieobecność osoby upoważnionej w toku kontroli przeprowadzonej 21 sierpnia 2019 r., pismem z 22 sierpnia 2019 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Przedsiębiorcy dokumenty kontroli, tj. upoważnienie do przeprowadzenia kontroli NR-148/2019 z 20 sierpnia 2019 r., protokół kontroli z 21 sierpnia 2019 r. (NR.8361.152.2019) oraz protokół pobrania próbek paliw nr 38/P/19

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 869/PP/2019) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1147/19/8351), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr zawartość wody, którego wynik badania wyniósł powyżej 1000 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych max. 200 mg/kg.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 9 września 2019 r. na ww. stacji paliw, wobec braku osoby upoważnionej przez Przedsiębiorcę, inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, telefonicznie poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 21 sierpnia 2019 r. o numerze 1147/19/8351. Z uwagi na nieobecność osoby upoważnionej w toku kontroli przeprowadzonej 9 września 2019 r., pismem z 11 września 2019 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Przedsiębiorcy dokumenty kontroli, w tym upoważnienie do przeprowadzenia kontroli NR-160/2019 z 6 września 2019 r., protokół kontroli z 9 września 2019 r. (NR.8361.172.2019) zawierający pouczenie o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 6297/19/8351, pobranej w toku kontroli 21 sierpnia 2019 r. oraz egzemplarz protokołu z badań o numerze 869/PP/2019.

Strona nie skorzystała z możliwości zbadania próbki kontrolnej nr 6297/19/8351, pobranej w toku kontroli 21 sierpnia 2019 r., i w związku z tym, wynik badania próbki nr 1147/19/8351 stał się wynikiem ostatecznym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 256) pismem z 8 listopada 2019 r. powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa przesyłając do UOKiK pismo z 4 grudnia 2019 r., w którym stwierdziła, iż nie czuje się winna spowodowania zanieczyszczenia oleju napędowego, do którego w ocenie Przedsiębiorcy doszło w bazie paliw, gdzie w niewłaściwy sposób czyszczono zbiorniki i instalacje paliwowe.

Postanowieniem z 30 grudnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 28 stycznia 2020 r.

Decyzją z 3 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 4/2020, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1147/19/8351, niespełniającej wymagań jakościowych.

Pismem z 19 lutego 2020 r. (data wpływu do UOKiK 27 lutego 2020 r.), Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z 3 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 4/2020. W złożonym wniosku, odnosząc się do treści uzasadnienia ww. decyzji, w którym podkreślono, iż odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy, Przedsiębiorca wskazał, iż współodpowiedzialność za jakość wprowadzanego do obrotu paliwa ponosi PERN S.A. z siedzibą w Płocku, gdyż to z bazy paliw tej firmy w Kawicach Strona od lat odbiera sprzedawany na stacji w Szprotawie olej napędowy. Dodatkowo Strona podkreśliła, że „... nigdy nie traktowała odbioru paliwa z bazy paliw w Kawicach w kontekście ryzyka, ale tylko i wyłącznie na zasadzie pewnika, że odbierane paliwa spełniają wymogi jakościowe i mogą być wprowadzane do obrotu”. Ponadto Przedsiębiorca wyraził pogląd, iż kontrola przeprowadzona w bazie paliw w Kawicach 23 września 2019 r., skąd dostarczono olej napędowy na stację w Szprotawie, z uwagi na zbyt długi okres od kontroli na stacji paliw w Szprotawie (która miała miejsce w sierpniu) nie jest argumentem, iż PERN S.A. nie sprzedał Stronie paliwa niespełniającego wymagań jakościowych.

Pismem z 3 marca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją z 3 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 4/2020. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 660 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Natomiast w sytuacji, gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, obliguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

W niniejszej sprawie badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 869/PP/2019) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1147/19/8351), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr zawartość wody, którego wynik badania wyniósł powyżej 1000 mg/kg, przy wymaganiach jakościowych max. 200 mg/kg.

Strona nie skorzystała z możliwości zbadania próbki kontrolnej nr 6297/19/8351, pobranej w toku kontroli 21 sierpnia 2019 r., i w związku z tym wynik badania próbki nr 1147/19/8351 stał się wynikiem ostatecznym.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach

wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji cytowanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji pierwszoinstancyjnej bardzo obszernie wyjaśnił zasady odpowiedzialności za niezachowanie wymogów jakościowych. Biorąc jednakże pod uwagę stanowisko wyrażone przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, ponownie należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1), który ma przeciwdziałać transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości Strona nie skorzystała. W sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy obliguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W niniejszej sprawie Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa do zbadania próbki kontrolnej, zaś wynik badania próbki oleju napędowego o numerze 1147/19/8351 jednoznacznie wykazał, iż paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych i stał się tym samym wynikiem ostatecznym

w sprawie. Fakt niespełniania przez paliwo wymagań jakościowych wykazały badania przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy.

W powyższej sytuacji, gdy badania wykazały, iż paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, ponownie należy zauważyć, że Zarządzający systemem jest zobligowany do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Podkreślić przy tym należy, że przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, będący podstawą do zobowiązania Strony do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie uzależnia jego zastosowania od stwierdzenia winy po stronie kontrolowanego. Przesłanką jego zastosowania jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu.

Odnosząc się do treści złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz mając powyższe na względzie należy zauważyć, iż wbrew twierdzeniom Strony Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie wywodzi odpowiedzialności na zasadzie ryzyka jedynie z dyspozycji art. 3 ust. 1, ale przede wszystkim z treści art. 24 ust. 1 omawianej ustawy. Przepisy te, są ze sobą ściśle powiązane. Pierwszy z nich formułuje nakaz spełniania wymagań jakościowych na każdym etapie obrotu paliwami ciekłymi (transport, magazynowanie, wprowadzanie do obrotu oraz gromadzenie), zaś drugi obliguje do podjęcia określonych działań w sytuacji, gdy wymagania jakościowe nie są spełnione. W niniejszej sprawie, jak wynika to z wyników badań próbki oleju napędowego o numerze 1147/19/8351, Strona wprowadzała do obrotu paliwo niespełniające wymagań jakościowych. Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo nie spełnia określonych wymagań. Ponownie należy zatem zauważyć, że jedyną przesłanką zastosowania art. 24 ust. 1 omawianej ustawy jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu. Przepis ten statuuje zasadę, że jeśli paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszty jego badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a jeśli nie spełnia - Przedsiębiorca. Ustawodawca nie przewidział zastosowania w niniejszym przepisie przesłanek egzoneracyjnych, tworzących wyjątek od odpowiedzialności na zasadzie ryzyka. W piśmiennictwie wskazuje się trzy przesłanki egzoneracyjne, a mianowicie siłę wyższą, wyłączną winę poszkodowanego lub winę osoby trzeciej. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie jest w systemie polskiego prawa wyjątkiem, w którym w przypadku odpowiedzialności opartej na zasadzie ryzyka, nie przewidziano zastosowania przesłanek egzoneracyjnych. Przykładem mogą być tu przepisy dotyczące

odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi w przypadku sprzedaży rzeczy konsumentowi (art. 556 i nast. Kodeksu cywilnego).

Odnosząc się do podnoszonej przez Stronę we wniosku kwestii współodpowiedzialności dostawcy paliwa PERN S.A. i odległego terminu kontroli w bazie paliw w Kawicach (23 wrzesień 2019 r.) od kontroli na stacji paliw _____, - sierpień 2019 r.), a tym samym możliwości pozbycia się z bazy wadliwego paliwa wynikającego z dużej sprzedaży wypada powtórzyć, iż zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - w przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający niezwłocznie wyznacza, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli. Kontrolę przeprowadzono 23 września 2019 r. w Bazie Paliw nr 10 w Kawicach a badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie wykazały, iż oferowany w sprzedaży olej napędowy spełniał wymagania jakościowe. Należy zaznaczyć, że przedmiotem niniejszego postępowania jest jedynie jakość wprowadzonego do obrotu przez Stronę 21 sierpnia 2019 r. oleju napędowego na stacji paliw _____, a nie paliwa wprowadzanego do obrotu w bazie paliw w Kawicach oraz relacje handlowe pomiędzy Przedsiębiorcą, a dostawcą paliwa. Do zadań Prezesa UOKiK nie należy wyjaśnianie przyczyn niespełnienia wymagań jakościowych przez wprowadzane do obrotu paliwo. Postępowanie toczące się przed Prezesem UOKiK, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że decyzja z 3 lutego 2020 r. nr DIH-2 Nr 4/2020 była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszechzających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
 4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.).
 5. Na podstawie art. 15zszs ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374, poz. 568) w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęte ulega zawieszeniu na ten okres. Ponadto, zgodnie z art. 15zszs ust. 11 ww. ustawy zaprzestanie czynności przez sąd, organ lub podmiot, prowadzące odpowiednio postępowanie lub kontrolę, w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID nie może być podstawą wywodzenia środków prawnych dotyczących bezczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z upoważnienia

Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Michał Holeksa

*Wiceprezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
/podpisano elektronicznie/*

Otrzymuje:

.....
.....

.....

.....

.....

.....